

ческого комплексу в контексті геостратегії Росії, України, Польщі: нафто-газо-транспортні коридори, Близький Восток, атомна енергетика.

3) Суспільно-політичний популізм. Різке розуміння постмодерну і кінця історії. Суспільство зрелищ. Політичний ангажмент в шоумедійному просторі і ерзац-культура.

4) Інтереси США в європейських і євразійських інтеграційних процесах.

Польща і Україна геополітичні центри чи санітарний кордон? Балто-чорноморський альянс, НАТО, мрії про "Нову Європу". Сусідство "держав-вигнанців" Придністров'я і Білорусі. Електоральна диспозиція, Вибори 2006. Зони нестабільності і вектори впливу в Польщі і Україні. Нерівномірність соціально-економічного розвитку регіонів Польщі і України. Розчарованість реформами. Ескалація політичної напруженості в Росії: сепаратистські тенденції під фасадом демократичних перетворень.

5) Східна Україна і Росія – геополітична домінуюча "Мислити простором", ідеократія. Західна Україна і Польща – "Мислити часом", несвобідна ментальність колишніх підданих імперії. Геополітичний популізм: збиральні імпульси польсько-українських стосунків. Німецько-російська вісь історії.

*Сакун М.С. – асп.
(Київ)*

ВПЛИВ ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ НА ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ

З часу отримання незалежності наша держава обрала за стратегічну мету входження до європейських політичних та економічних інтеграційних структур. На цьому етапі інтеграційних процесів відбувається усвідомлення різних проблем, серед яких проблема національної ідентичності є однією з ключових. Мова йде про оптимальність поєднання „свого" і „чужого", національної свідомості з європейськими цінностями. Саме така позиція зможе забезпечити „правильний вибір стратегічної лінії, що впливала б з національних інтересів України і ґрунтувалася на науковому аналізі та прогнозуванні розвитку національних відносин, може дати шанс успішної реалізації цілей України в галузі зовнішньої і внутрішньої політики" [2, 14].

Під впливом процесів глобалізації змінюється ставлення до етнонаціональних цінностей. Національний суверенітет, етнонаціональна ідентичність іноді заперечуються чи трактуються як пережиток. Це дає підстави говорити про кризу ідентичності сучасної людини, її здатності ідентифікувати себе на різних рівнях суспільного життя.

Інтенсивність та масштабність інтеграційних та глобалізаційних процесів наприкінці ХХ та на початку ХХІ ст. набула таких масштабів, що поставила під загрозу автономність національних культурних світів. Бурхливі глобальні зміни радикально оновлюють предметне середовище людини і створюють нову систему відносин як у світі, так і в кожному суспільстві зокрема. Мережа Інтернет, комп'ютеризація, супутниковий зв'язок та інші засоби масової комунікації зумовили появу нових типів комунікації, способів зв'язків і стосунків в людських спільнотах, нові форми взаємодії культурних традицій.

Криза ідентичності спричинила підвищену увагу до культури, як виразника суспільних почуттів та інтересів. Головну культуротворчу роль у цій ситуації відіграють засоби масової інформації. Оскільки за допомогою мас-медіа серед різних категорій населення (читачів, слухачів, глядачів) пропагуються певні ціннісні установки, світоглядні стереотипи та моделі поведінки, внаслідок чого спільні смаки і форми "культурного споживання" поширюються серед різних категорій населення. З огляду на це, у змаганні за культуру мас-медіа перебувають практично поза конкуренцією.

Наявність великої кількості недержавних ЗМІ утруднює контроль з боку держави за їхнім змістом і відкриває шлях для проникнення в інформаційний простір України західної продукції, яка пропагує свій спосіб життя та культурно-ціннісні орієнтації. Цей процес значно посилюється з огляду на відсутність в Україні чітко сформованої національної ідеології, єдиних державно-політичних орієнтирів. Тому через пресу, радіомовлення широкому загалу населення прищеплюються зразки так званої масової культури. Але найбільш виражені ці процеси на телебаченні, тому що з усіх ЗМІ воно є найпотужнішим сучасним інструментом пропаганди та впливу, адже через телефір (зорове сприйняття) найшвидше поширюються культурно-ціннісні стереотипи і формується сучасний світогляд людини.

Національна культура - органічна, природна, її середовище є життєво необхідним для повноцінного розвитку людини. Національні ЗМІ є своєрідним ланцюгом передачі інформації від покоління до покоління. Це свого роду комунікація поколінь. І чим глибше в часі триває цей діалог, тим багатша і міцніша нація.

Література:

- Монро Прайс. Телевидение, телекоммуникации и переходный период: право, общество и национальная идентичность. - М., 2000. - 330 с.
- Івченко О. Україна в системі міжнародних відносин: історична ретроспектива та сучасний стан. -К., 1997. -688с.
- Шпенглер О. Закат Европы: Очерки морфологи мировой истории. Т.1. Фешталът и действительность. -М., 1993. -663с.